BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. július 16.)

az Olaszország által a Lucchini Siderurgica S.p.A. számára nyújtani tervezett C 25/2000 (ex N 149/99) sz. állami támogatásról

(az értesítés a C(2008) 3515. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/389/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felszólította az érdekelt feleket, hogy az említett cikkeknek megfelelően nyújtsák be észrevételeiket [1], valamint ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

(1) A Bizottság 2000. december 21-én elutasító végső határozatot fogadott el a C 25/2000 – Lucchini (ex N 145/99), az Olaszország által a Lucchini S.p.A. acélipari vállalkozás (a továbbiakban: Lucchini [2]) részére nyújtandó környezetvédelmi támogatásra vonatkozó ügyben.

(2) A határozat ellen a kedvezményezett fellebbezéssel élt az Elsőfokú Bíróságnál. Az Elsőfokú Bíróság 2006. szeptember 19-én hozott ítéletével semmissé nyilvánította a Bizottság határozatát, amennyiben az összeegyeztethetetlennek nyilvánította a kokszolóüzemre nyújtott 2,7 milliárd ITL (1,369 millió EUR) összegű, valamint a víz- és csatornahálózatra szánt befektetéshez nyújtott 1,38 milliárd ITL (713 550 EUR) összegű állami támogatást. Megerősítette ellenben a bizottsági határozat acélműre, a kohóra és a füstgázelszívó berendezésre vonatkozó megállapítását [3].

(3) A Bizottság 2007. augusztus 9-én tájékoztatást kért Olaszországtól, amelyre a választ 2007. szeptember 5-én kelt levélben küldték meg. További információkat gyűjtöttek a toscanai Piombino termelő üzemben tett 2007. szeptember 10-i helyszíni látogatás [4] során. A Bizottság 2007. október 3-án küldött utolsó információkérelmére Olaszország 2007. november 7-én kelt levelében válaszolt.

2. LEÍRÁS

2.1. A vállalkozás és létesítményei

(4) A Lucchini vaskohászati üzeme az olaszországi Toscana tartomány Piombino nevű településén, a Földközi-tenger partján helyezkedik el. Mivel lakott településen fekszik, néhány száz méterre egy fürdőzésre és halászatra kijelölt övezettől, a lakosság csak abban az esetben hajlandó az üzem jelenlétét elfogadni, ha annak környezetre gyakorolt hatására megfelelő hangsúlyt fektetnek.

A kokszoló üzem

(5) A kokszoló üzemben a szenet 1 240 °C és 1 250 °C közötti hőmérsékleten párolják le, koksz előállítása céljából, amelyet aztán az öntöttvas-gyártásban használnak fel. A kokszoló blokk kamrasora egymás mellett elhelyezett keskeny, magas és mély kemencék sorából áll. A kemencéket téglával borított égéskamra választja el egymástól, ebben a kemencék fűtésére gázt égetnek. A kemencékbe a szenet a felső részén elhelyezkedő nyílásokon át töltik be. A kokszoló kemence kiürítésekor mindkét oldalán kinyitják a kamraajtókat és a kokszkitoló gép kitolja a kokszot.

[1] HL C 248., 2007.10.23., 25. o.
[2] HL L 163., 2001.6.20., 24. o.
[3] T-166/01 sz., *Lucchini kontra Bizottság* ügy, EBHT II-2875.
[4] A helyszíni látogatáson a Versenypolitikai Főigazgatóság két tisztviselője és a Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóság egy acélipari szakembere vett részt.

(6) A kokszolási eljárás mintegy 24 órát vesz igénybe. Az eljárás esetleges felgyorsítása a kokszgyártás előtt, illetve alatt sem a gyártás általános felgyorsulását, sem az egységnyi idő alatt gyártott koksz mennyiségének növekedését nem eredményezi.

(7) A bejelentett beruházás tárgyát képező kokszoló blokk 1971-ben épült. Akkoriban a Lucchini Piombino három, egyenként 27, 43, illetve 45 kokszoló kemencéből álló kokszoló blokkal rendelkezett. 1992 novemberében a kokszgyártást felfüggesztették a vezetőség azon döntésére várva, hogy a jövőben gyártanak-e az üzemben kokszot. 1993 márciusában a kokszgyártás folytatása mellett döntöttek, és a kokszoló blokkokat ismét beindították.

(8) A termelés szüneteltetésének hónapjai során a kokszoló kemencéket gondosan kiürítették és lassan lehűtötték 900 °C és 950 °C közötti hőmérsékletre. Olaszország elmagyarázta, hogy bármilyen gondosan felügyelik is a termelés leállítását, elkerülhetetlen a berendezések bizonyos fokú károsodása.

(9) 1996-ban úgy döntöttek, hogy a kokszolót felfejlesztik. A szóban forgó viszonylag jó minőségű és még viszonylag jó állapotban lévő kokszoló blokkal kapcsolatban azt a döntést hozták, hogy megfelelő fejlesztéssel még 10 évig üzemelhet. A beruházás 1998-ban kezdődött. A másik két kokszoló blokkot bezárták és leszerelték.

A víz- és csatornarendszer

(10) A kérdéses létesítmény zárt láncú rendszer, amelyben a vizet az üzem különféle berendezéseinek közvetett hűtésére használják. A víz nem kerül közvetlen fizikai érintkezésbe a berendezésekkel, így vegyi összetétele nem szenved változást.

(11) A víz meghatározott forrásból (például tengeri vagy talajvíz) származik, és használat után ugyanoda terelik vissza. A Lucchini üzem számára a Földközi-tenger fontos hűtővíz-forrást képez. A vizet a tengerből szivattyúzzák, felhasználják a berendezések hűtésére, majd magasabb hőmérsékleten engedik vissza a tengerbe. Ez a tenger növény- és állatvilága számára gondot jelent, noha a víz hőmérséklete a megengedett legfeljebb 35 °C-nál alacsonyabb.

2.2. **A támogatással kapcsolatos intézkedések**

(12) A vizsgálat tárgyát képező intézkedések többsége a kokszoló üzem különféle termelési fázisaira vonatkozik. Az egyes intézkedések részletesebb leírása az alábbi értékelésben található. A befektetés teljes összege 38,45 milliárd ITL (ami megközelítőleg 19,2 millió EUR-nak felel meg).

(13) A víz- és csatornarendszerre vonatkozó befektetések célja a tengervíz egy részének a városi szennyvíztisztítóból érkező vízzel történő helyettesítése volt. Noha a beavatkozás a víz hőmérséklet-növekedésére önmagában nem volt hatással, a tengerbe visszaömlő meleg víz mennyisége jelentősen csökkent. A víz- és csatornarendszerrel kapcsolatos beruházás összege 19,7 milliárd ITL (azaz körülbelül 9,85 millió EUR) volt.

3. **AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**

(14) Az Elsőfokú Bíróság lényegében azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság határozata a semmissé nyilvánított részeket illetően nem volt kellően indokolt ([1]).

(15) Az Elsőfokú Bíróság megerősítette, hogy az acélgyártási ágazatnak nyújtott környezetvédelmi támogatásra vonatkozó sajátos feltételeket a hatodik acélipari támogatási kódex (a továbbiakban: kódex) melléklete ([2]), valamint a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás ([3]) (a továbbiakban: iránymutatás) tartalmazza, amelyek az ügy idején ([4]) hatályosak voltak. Pontosabban a fenti tényállásra vonatkozó rendelkezések az iránymutatás 3.2.1. és 3.2.3.B. pontjában szerepelnek, amelyeket a kódex mellékletének második része tett egyértelművé és igazított ki az ESZAK acélipari alkalmazásában.

(16) Amint az iránymutatás 3.2.1. pontja kimondja, hogy „[…] *a látszólag környezetvédelmi intézkedéseket célzó, de valójában általános befektetési támogatások nem tartoznak a hatálya alá*”. E pont megerősíti a kódex mellékletében megállapított elvet, miszerint ha szükséges, „a Bizottság minden környezetvédelmi állami támogatás nyújtására előírja mindazon feltételeket és garanciákat, amelyek

([1]) Az Elsőfokú Bíróság ítéletének és az ítélet indokolásának 112. pontja.
([2]) A Bizottság 1996. december 18-i 2496/96/ESZAK határozata az acéliparnak nyújtandó állami támogatások közösségi szabályainak megállapításáról (HL L 338., 1996., 42. o.).
([3]) HL C 72., 1994.3.10., 3. o.
([4]) Az Elsőfokú Bíróság ítéletének indokolása, 59. pont.

annak elkerüléséhez szükségesek, hogy az új létesítmények és új berendezések a környezetvédelem ürügye alatt általános jellegű beruházásokban részesüljenek". Ilyen esetekben az értékelés annak ellenőrzésével kezdődik, hogy a kérdéses intézkedést „mindenképpen" meghozták volna-e. Ha azonban a tagállam be tudja bizonyítani, hogy az intézkedés célja a környezet védelme, az Elsőfokú Bíróság döntése szerint a beruházás nem nyilvánítható nem támogathatónak csupán azon tény miatt, hogy hatása lehet a termelésre. Ebben az esetben a kódex melléklete ugyanis csak azt követeli meg, hogy a termelési költség csökkenéséhez kötődő minden hasznot le kell vonni ([1]).

(17) A támogathatóságra vonatkozóan a kódex előírja, hogy *„az olyan új beruházások végzéséről való döntés, amelyek gazdasági okokból vagy a létesítmények vagy berendezések régi volta miatt mindenképpen szükségesek lettek volna, nem részesülhet támogatásban. Ahhoz, hogy támogatásban részesülhessen, a meglévő létesítmények élettartamának még elég hosszúnak kell lennie (legalább 25 %-nak)*" ([2]). A vizsgált ügyben a Bíróság azt állapította meg, hogy a Bizottság határozata nem volt kellően indokolt azon okokat illetően, amelyek miatt elutasította az Olaszország által benyújtott szakértői jelentést, amely szerint a szóban forgó létesítmény hátralévő élettartama valóban legalább 25 % volt ([3]). Másfelől az Elsőfokú Bíróság megerősítette, hogy a műszaki/termelési okból kivitelezendő beruházásokat „mindenképpen" végrehajtották volna ([4]).

(18) A Bizottság és az Elsőfokú Bíróság egyaránt megállapította, hogy a beruházás előtt a Lucchini piombinói gyára betartotta a kötelező szabályokat. Az iránymutatás 3.2.3.B. pontja rendelkezik *„a vállalkozásokat a közösségi szabványok túlteljesítésére ösztönző támogatásokról"*. Az Elsőfokú Bíróság következtetése szerint a kokszoló beruházása környezetvédelmi téren *„túlteljesítette a közösségi szabványokat"*: a külön bejelentett két projektet egyetlen projektként kellett volna benyújtani ([5]). A Bizottság nem indokolta kellően, hogy mért nem fogadta el Olaszország magyarázatát.

(19) E rendelkezés alkalmazásának egyik feltételeként a beruházónak be kell bizonyítania, hogy *„egyértelműen eldöntötte, hogy a környezetvédelem magasabb szintjét választotta, vagyis hogy alacsonyabb költséggel járó megoldás is lehetővé tenné az új környezetvédelmi jogszabályok teljesítését."* ([6]) Az Elsőfokú Bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az Olaszország által benyújtott dokumentumok és bizonyítékok alapján a Bizottság nem tudta bebizonyítani, hogy a régi környezetvédelmi berendezések nem működtek ([7]).

4. ÉRTÉKELÉS

(20) Az Olaszország által az acélipari létesítmény beruházásainak támogatására előirányzott támogatás állami forrásból származik, amely a Lucchinit szelektív előnyben részesíti, a verseny torzulásával fenyeget és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. Ezért ez az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.

(21) A Bizottság a két beruházás-csoport új értékelését hajtotta végre, és egyenként elemezte az intézkedéseket, különösen azt, hogy – gazdasági okból, vagy a kérdéses létesítmények kora miatt – egyébként is végrehajtották-e volna azokat.

4.1. A kokszoló üzem

4.1.1. *A kokszoló üzemre vonatkozó környezetvédelmi aggodalmak*

(22) A Bizottság a kokszoló üzem befektetési intézkedéseinek csoportosításához útmutató dokumentumként a Bizottságnak a vas- és acélgyártásban elérhető legjobb technikákról szóló, 2001 decemberi referenciadokumentumát ([8]) használta fel. E dokumentum alapján a légköri kibocsátások különösen súlyos gondot jelentenek a kokszoló kemencék esetében. Sok kibocsátás különféle forrásokból ered: a fedelekből, a kamraajtóktól, az elterítő ajtóból vagy a felszálló csővezetékekből, illetve olyan műveletek során termelődik, mint a szénbetöltés, a kokszkitolás vagy a koksz hűtése. Emellett gáz szivárog a kamragáz-feldolgozó berendezésből. A kibocsátás fő forrását a tüzelőrendszerből származó gáz-égéstermék alkotja. Következésképpen a legjobb elérhető technikák meghatározása érdekében megvizsgálandó technikák nagyobb része a légköri kibocsátás csökkentésére vonatkozik. Központi kérdés a kokszoló kamrák helyes, megszakítás nélküli működése és a karbantartása. Továbbá a kemencékből származó gázok kéntelenítése döntő fontosságú szerepet tölt be a kén-dioxid-kibocsátás minimálisra csökkentésében, nem csak a kokszoló kemencék, de a többi olyan berendezés vonatkozásában is, amelyekben a kemencék által termelt gázt fűtőanyagként használják.

([1]) Az Elsőfokú Bíróság ítéletének indoklása 92. pont.
([2]) U.o.
([3]) Az Elsőfokú Bíróság ítéletének indoklása 103. pont
([4]) Például az Elsőfokú Bíróság megerősítette a Bizottság határozatának a nagyolvasztóra vonatkozó beruházásokkal kapcsolatos megállapítását. A Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a nagyolvasztó korszerűsítése feleslegessé tette az eredeti környezetvédelmi berendezéseket, ezeket így termelési okokból mindenképpen le kellett volna cserélni.
([5]) Az Elsőfokú Bíróság ítéletének indoklása 107. és ezt követő pontok.
([6]) Az acélipari támogatási kódex melléklete második részének a) pontja szerint: „Ami a kötelező szabványoknál még szigorúbb szabványok elfogadása mellett döntő vállalkozásokat illeti, a beruházó nemcsak a b) pont ii. alpontban szereplő rendelkezések betartására lesz köteles, hanem annak bizonyítására is, hogy egyértelműen a további beruházásokat igénylő szigorúbb szabványok választása mellett döntött, vagyis létezett kevésbé költséges megoldás is, amely megfelelt volna az új ökológiai szabványoknak. Egyszóval, a támogatás megemelt összegének (azaz 30 %, szemben az ügy idején a kötelező szabványok teljesítésére nyújtható 15 %-kal) csak a környezetvédelem javítására kell vonatkoznia".
([7]) Az Elsőfokú Bíróság ítéletének indokolása, 104. és ezt követő pontok
([8]) http://www.envir.ee/ippc/docs/iron%20and%20steel.doc

4.1.2. *Támogatható intézkedések*

(23) A Bizottság értékelése eredményeként tett megállapítása szerint Olaszország bebizonyította, hogy az összesen 29,93 milliárd ITL értékű beruházás valóban környezetvédelmi célokat szolgált. A Bizottság úgy tartja, hogy ezen intézkedés esetében Olaszország bizonyította, hogy egyértelműen a magasabb szintű környezetvédelem választása mellett döntött. A beruházás tárgyát képező üzem valamennyi részének hátralévő élettartama legalább 25 %. A Bizottság saját vizsgálata is megerősítette az Olaszország által erre benyújtott adatokat. Továbbá feltételezhető, hogy a régi berendezések használatán kívül nem volt alacsonyabb költségeket igénylő megoldás, mivel az alábbiakban bemutatott beruházások kizárólag környezetvédelmi intézkedést képeznek.

(24) E beavatkozások részletesebb leírását a következő pontok tartalmazzák.

A szalagos szállítás által keltett porkibocsátás csökkentése

(25) A Lucchini 3 milliárd ITL (körülbelül 1,5 millió EUR) összegű, egy új szállítószalagba történő befektetésről hozott döntést. A fedetlen, a kikötőtől a kokszoló üzemig futó szállítószalag jelentős porszóródást okozott. A Lucchini tehát úgy döntött, hogy azt új, környezetbarát, csőszerkezetben elhelyezett szállítószalagra cseréli.

(26) További porkibocsátás-csökkentő intézkedésként a Lucchini nedvesítő berendezést telepített. A beruházás összege 269 millió ITL (körülbelül 135 000 EUR) volt.

(27) A nedvesítés miatt a szén összecsomósodásra hajlamos, és olyan állagot vesz fel, amely akadályozhatja a kokszoló kamrák töltését. Ennek elkerülésére a széntornyokba levegőztető berendezéseket építettek be. A beruházás összege 295 millió ITL (körülbelül 150 000 EUR) volt.

(28) Az intézkedés nincs hatással a kokszoló üzem, vagy általában az acélüzem működésére.

A kemencefeltöltés során történő gázkibocsátás csökkentése

(29) A Lucchini összesen 14,3 milliárd ILT (körülbelül 5,9 millió EUR) beruházását irányozta elő a kemencefeltöltés során létrejövő gázkibocsátás csökkentésének érdekében hozott beavatkozásokra.

(30) A kemencéket a kokszoló kemencesor felső részén haladó töltőgépek segítségével töltötték fel. A szenet a széntoronyból a töltőgépbe szállították, amely e szakasz során a széntorony alatt helyezkedett el. A töltőgép a szénkeveréket a kemencesor felső részén elhelyezkedő sínpáron szállította, majd a kemencébe töltötte az egyes kemencék felső részén lévő speciális nyílásokon át.

(31) A beruházás előtt kiegészítő védőberendezés nélkül öntötték be a szenet a kemencébe, ami jelentős gázkibocsátással járt. A beruházás célja az volt, hogy a betöltő gépek garatjai és a kemence felső része között tökéletes illeszkedést érjenek el, amelynek eredményeként a töltési folyamat kibocsátásmentessé válik. Ez a beruházás három részből áll: 1. a töltőgépek cseréje, 5 milliárd ITL (körülbelül 2,5 millió EUR) összegben; 2. a töltőnyílások cseréje és a kemencék felső részének egy szintbe hozása (vagyis a kemencék felső részének teljes felújítása) 7,7 milliárd ITL (körülbelül 3,3 millió EUR) összegben; a vágányok cseréje 1,5 milliárd ITL (körülbelül 750 000 EUR) összegben.

(32) A Bizottság különösen azt vizsgálta meg, hogy az első két intézkedés magas összege indokolt volt-e. A töltőgépek cseréje szükségesnek bizonyult, mivel az új, jobb minőségű garatok magasabbak az eredeti, egyszerűbb garatoknál. Ha a jelenlegi töltőgépek alá helyezik őket, ez utóbbiak túl magasak lettek volna ahhoz, hogy a széntornyok alatt el lehessen őket helyezni. Ami a kemencék felső részének cseréjét illeti, a beruházás nagysága a felhasznált speciális tűzálló anyag felhasználásától függ.

(33) Az intézkedések nincsenek hatással a termelési szintre.

A kokszoló kamrák ajtóin keresztül történő gázkibocsátás csökkentése

(34) A kokszoló kamrák ajtóiból származó kibocsátások minimálisra csökkentése érdekében összesen 5 milliárd ITL (körülbelül 2,13 millió EUR-nak megfelelő) összegű beruházásokat valósítottak meg. A régi ajtók nem zártak légmentesen és gázszivárgást tettek lehetővé. A zárást akadályozta továbbá az ajtókra és tokokra rakódott kátrányréteg, amely minden betöltéskor lerakódott. Az egyszerű, merev ajtókat kielégítően nem lehetett feljavítani, így mind az 54 kokszolókamra-ajtót ki kellett cserélni, melynek költsége 2,5 milliárd ITL (körülbelül 1,12 millió EUR) volt.

(35) Másodszor az ajtókat és ajtótokokat rendszeresen tisztítani kellett, hogy eltávolítsák a kátrány-maradványokat, melyek olyan más veszélyes anyagokkal keveredtek, mint a foszfor és a kén. Eredetileg a tisztítást kézzel végezték, hetente egyszer. A tisztítás automatizálása, amely 2,1 milliárd ITL-ba (körülbelül 1 millió EUR) került, lehetővé tette a Lucchini számára, hogy a tisztítást minden töltés után, vagyis naponta elvégezzék, nem pedig hetente, mint azelőtt. Ez lehetővé tette az általános környezetszennyezés további csökkentését és a kemenceajtók jobb zárását.

(36) Végül pedig, figyelembe véve, hogy az új ajtók a régieknél 1,5 tonnával nehezebbek, az acélüzem alkalmazottai számára túlságosan veszélyessé vált, hogy az ajtókat a régi, láncos módszerrel működtessék. Ennek érdekében egy másik berendezést telepítettek, amelynek ára mintegy 356 millió ITL (körülbelül 175 000 EUR), ami növelte a munkások biztonságát. Önmagában az intézkedésnek nem volt környezetvédelmi célja, de mivel az új ajtók telepítése miatt lett szükséges, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy környezetvédelmi intézkedésből fakadóan szükséges beruházásról van szó, és elfogadja, hogy a két intézkedés egyazon csomag részének tekintendő.

(37) Az intézkedések nincsenek hatással a teljes termelési folyamatra.

A gázelvezetés és gázkezelés során keletkezett kibocsátások csökkentése

(38) A Lucchini 1 milliárd ILT-t (körülbelül 500 000 EUR-t) ruházott be a kokszkemencékből való gázelvezetés módosítására. Az új berendezés célja a gázelvezető mechanizmus gyorsaságának szabályozása volt. A csővezetékeken belüli nyomás változó, ezért amikor túl magassá válik, az erre szolgáló szelepek kinyílnak, és a légkörbe bocsátják a szükséges mennyiségű gázt. A beruházás célja a gázáramlás szabályozása, tehát a szelepnyitások gyakoriságának csökkentése volt.

(39) Ezen felül 1,5 milliárd ITL (mintegy 750 000 EUR) értékű beruházási terv keretében teljesen lecserélték a fő nyersgáz-gyűjtő vezetéket, a felszálló csöveket és az elszívó rendszer felé vezető csatlakozó csöveket. A régi rendszer gőzzel működött, a csatlakozó csövek repedéseiből gáz szivárgott, a felszálló csövek pedig nem voltak hidraulikus szelepekkel ellátva. Az új rendszer hűtését nagynyomású ammóniával oldották meg, ami a hűtés mellett ugyancsak csökkenti a gázban jelen lévő környezetszennyező elemeket.

(40) Egy másik beruházás keretében felújították a gázkezelő berendezést. Lényegében kicserélték a tápvezetékeket, valamint egy új naftalin-eltávolító berendezést, és a gáztisztító berendezéshez számítógépes vezérlőrendszert telepítettek. A beruházás 1,5 millió ITL-t (körülbelül 750 000 EUR) tett ki.

(41) A gáz illó összetevőinek szűrésére szolgáló elektrosztatikus szűrőrendszert teljes egészében felülvizsgálták, hogy növeljék kátrányszűrő képességét. A beruházásra előirányzott összeg 1,5 millió ITL (körülbelül 750 000 EUR) volt.

(42) A kokszelőállítás során kibocsátott kátrányt 70 °C hőmérsékleten tárolják. A meleg kátrány rákkeltő gázokat bocsát ki. A Lucchini 1,427 milliárd ILT (körülbelül 0,7 millió EUR) beruházásáról döntött egy olyan berendezés vásárlása érdekében, amely felfogja és elégeti a kibocsátott rákkeltő gázokat. A beruházás nincs hatással a termelés szintjére.

(43) A gáztisztító rendszerrel kapcsolatos beruházás eredményeként a kivont és értékesített vegyi anyagok mennyisége és értéke enyhén emelkedik. Ezzel szemben az új berendezés által megkívánt folyamatos ellenőrzés sokkal magasabb költségekkel jár. Nem keletkezett tehát általános levonandó termelési haszon.

SO_2-kibocsátások mérése

(44) A légkörbe bocsátott SO_2 ellenőrzésére a kibocsátásokat mérő rendszert kellett telepíteni. A beruházást kizárólag környezetvédelmi okokból valósították meg, az ára 138 millió ITL (körülbelül 70 000 EUR) volt. Az intézkedés nem befolyásolta a termelést.

4.1.3. *Olyan intézkedések, amelyeket mindenképpen megvalósítottak volna*

(45) Az alábbiakban bemutatott intézkedéseket illetően a Bizottság megállapította, hogy azokat mindenképpen megvalósították volna, ezért nem jogosultak környezetvédelmi támogatásra. Az intézkedéseket érintő beruházások 8,52 milliárd ITL összege tehát környezetvédelmi támogatásként nem fogadható el, tekintve, hogy semmiféle ösztönző hatásuk nem volt.

A kokszolókemencék tégláinak tömítése, illetve részleges vagy teljes cseréje

(46) A Lucchini úgy döntött, hogy 4,241 milliárd ITL (körülbelül 2,1 millió EUR) összeget fektet a kemencekamrák javításába, tömítésébe, illetőleg a kemencetéglák teljes vagy részleges cseréjébe. A Bizottság úgy véli, hogy a beruházást a termeléshez kötődő okokból hajtották végre. Először is a Bizottság megjegyzi, hogy a kokszoló kemencesor nem a „környezetvédelmi felszerelések” közé tartozik, hanem a létesítmény alapvető része.

(47) Másodszor, a téglák tömítéssel történő javítása a kokszolókemence-sor rendes karbantartási tevékenységébe tartozik.

(48) Ezen felül Olaszország tájékoztatta a Bizottságot, hogy a kemencesor termelésének felfüggesztése 1992–1993-ban felgyorsította a berendezés leromlását, és csökkentette hasznos élettartamát. Amikor a vállalat 1999-ben a kemencesor rendbehozatala mellett döntött, azt a célt tűzte ki, hogy legalább további tíz évre biztosítja annak működését. Ha tömítés helyett a téglák cseréje vált szükségessé, feltételezhető, hogy a falak leromlása már nagyon előrehaladott állapotban volt. Ha a kemencekamra falai rossz állapotban voltak, fennállt a veszélye annak, hogy befelé dőlhetnek, így a koksz kamrából történő kitolásakor a kokszkitoló gép nem tudott volna áthaladni. Ebben az esetben a kamrát nem lehetett volna tovább használni. A falak ilyen deformálódása veszélybe sodorta volna a kemence felső részének szilárdságát is.

(49) Olaszország fenntartotta, hogy a kemence újratéglázásának célja környezetvédelmi jellegű volt. A kemencekamrából az égéskamrába kerülő gáz esetében a gáz tüzelőanyag-összetétele megváltozott volna, és a kéményekből fekete füst távozott volna.

(50) A Bizottság elfogadta Olaszország magyarázatát a kemencekamra és az égéskamra közötti légmentes lezárás szükségességéről, de nem gondolja, hogy e magyarázat azt bizonyítja, hogy a beruházó egyértelműen a magasabb szintű környezetvédelmi szabványok mellett döntött. Ellenkezőleg, a Bizottság úgy véli, hogy a beruházásokat a fent említett okok miatt mindenképpen végrehajtották volna. 2007. október 3-án kelt levelében Olaszország válaszolhatott volna a Bizottság megjegyzéseire, de nem tette meg. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a kemencefalak újratéglázását mindenképpen végrehajtották volna, gazdasági okokból, vagyis azért, hogy az üzemben biztosítsák a koksztermelés folytatását.

Tartalék áramfejlesztő telepítése

(51) Noha igaz, hogy az áramkimaradások negatív hatást gyakorolnak a környezetre, a Bizottság úgy véli, hogy a tartalék áramfejlesztő telepítése elsősorban a termeléshez kötődő okokból történt. Az áramkimaradások jelentős negatív hatással vannak a termelésre, és a tartalék áramfejlesztőt mindenképpen telepítették volna. A beruházás összege 1,8 milliárd ITL (körülbelül 0,9 millió EUR-nak megfelelő összeg) volt.

Szűrők a hűtési szakaszban keletkezett kibocsátásokhoz

(52) A Lucchini 220 millió ITL (körülbelül 110 000 EUR) költséggel új szűrőket vásárolt a kemencéből érkező koksz hűlési gőzének szűrésére. A Bizottság szerint a szűrőket mindenképpen kicserélték volna, mivel elérték élettartamuk (20 év) végét, amint ezt Olaszország a helyszíni látogatás során megerősítette.

A szén elterítésének automatizálása a kamrában

(53) A szén elterítése a kemencében önmagában pozitív hatást fejt ki a környezetre. A kérdéses beruházás azonban egyszerűen egy korábban kézzel végzett művelet automatizálására vonatkozott. Ennek az automatizálásnak gyakorlatilag nincs hatása a kibocsátásokra. Az intézkedést – gazdasági okokból – mindenképpen végrehajtották volna. A beruházásra előirányzott összeg 1,5 milliárd ITL (körülbelül 750 000 EUR) volt.

Új vezetékek a gáz égéskamrákba történő vezetéséhez

(54) A gázt a kemencét fűtő égéskamrákhoz vezető csővezeték szivárgott, emiatt szökött a gáz. Ezt mindenképpen ki kellett cserélni, mivel a gáz erősen robbanékony, és a szivárgás súlyos veszélyt jelentett az alkalmazottakra nézve. A beruházás összege 761 millió ITL (körülbelül 380 000 EUR) volt.

4.2. **A víz- és csatornarendszer**

(55) A beruházás előtt a víz- és csatornarendszer megfelelt a hatályos kötelező küszöbértékeknek.

(56) A tengerből kiemelt, majd oda visszaengedett víz mennyisége a beruházás előtt 36 800 000 m^3 volt, most pedig 26 000 000 m^3. A beruházás alapvetően a települési szennyvíztisztítóval összekötő vezeték kiépítésére, valamint a csőrendszer cseréjére szolgált a vízszükséglet csökkentése érdekében. A Bizottság véleménye szerint az intézkedés tisztán környezetvédelmi célokat szolgált.

(57) A beruházás évi 206 712 EUR szivattyúköltség megtakarítását tette lehetővé. A szennyvíztisztítóból érkező vizet azonban nem ingyen szolgáltatják, az ára köbméterenként 0,15 EUR, ami évi 226 200 EUR többletköltséget jelent. Ezért az új rendszer a Lucchininak évente 19 448 EUR-val kerül többe, mint a régi. Így tehát nem keletkezik levonandó termelési haszon.

5. **KÖVETKEZTETÉS**

(58) A fentiek alapján a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a kokszolóüzem beruházásaiból 29,93 milliárd ITL (amely az összes beruházás 72 %-ának felel meg) tisztán környezetvédelmi célokat szolgál, ezért a környezetvédelem állami támogatásáról szóló 1994 évi – az ügy idején hatályos – közösségi iránymutatásnak megfelelően (vö. (15) preambulumbekezdés) támogatható [1]. Termelési haszon nem keletkezik. Olaszország 7 %-os támogatási intenzitást jelentett be. A támogatás ennek megfelelő összege, 2,095 milliárd líra (1 081 977,2 EUR) tehát összeegyeztethetőnek minősíthető.

[1] Függetlenül attól, hogy fejlesztik-e az elérhető legjobb technikákat, ami a környezetvédelmi állami támogatásra vonatkozó jelenleg hatályos közösségi iránymutatás (HL C 82., 2008.4.1., 1. o.) egyik követelménye.

(59) A kokszolóüzem fennmaradó, 8,52 milliárd ITL (körülbelül 4,3 millió EUR) összegű beruházásaira vonatkozóan a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy ezeket gazdasági okokból, vagy a berendezések élettartama miatt mindenképpen megvalósították volna. Mivel a beruházások regionális támogatása az acélipari ágazatban nem engedélyezett, az ennek megfelelő, 0,596 milliárd ITL (307 808,31 EUR) értékű beruházás nem összeegyeztethető.

(60) Ami víz- és csatornarendszert illeti, a teljes beruházás tisztán környezetvédelmi célokat szolgálónak tekinthető. Mivel termelési haszon nem keletkezik, a támogatás teljes összege, 1,379 milliárd ITL (712 184,06 euro), jóváhagyható (7 %-os támogatási intenzitással),

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Olaszország által a Lucchini Siderurgica S.p.A. acélipari vállalkozás számára a kokszolóüzem környezetvédelmi célú beruházásaihoz nyújtandó 1 081 977,2 EUR (2 095 milliárd ITL), valamint a víz- és csatornarendszer környezetvédelmi beruházásaihoz nyújtandó 712 184,06 EUR (1 379 milliárd ITL) összegű állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethető.

2. cikk

Az Olaszország által a Lucchini Siderurgica S.p.A. acélipari vállalkozás számára, a kokszolóüzemnek az 1. cikkben foglalt beruházásaitól eltérő beruházásokhoz nyújtani szándékozott 307 808,31 EUR (0,569 milliárd ITL) összegű állami támogatás a közös piaccal nem összeegyeztethető.

Az említett támogatásokat ezért nem lehet végrehajtani.

3. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2008. július 16-án.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja